

[Ole Olsen]

Nu er jeg ked af, at et andet medlem af fremskridtspartiet – hr. Glensgård var det – var heroppe, for jeg synes, hr. Glensgård straks begyndte med sit sædvanlige ordvalg over for ministeren – ikke så slemt, som det plejer at være – at fastslå, at ministeren var et væmmeligt menneske åbenbart. Jeg er ked af det, for jeg synes helt ærligt talt, at et forslag som dette skal vi stille og roligt diskutere med ministeren. Der er adskillige måder, dette kan laves på. Jeg kan foreslå en god måde, man kan gøre det på. For øjeblikket sidder halvdelen, så vidt jeg ved, på 6 år og halvdelen på 3 år, og der er, så vidt jeg har kunnet opklare tingene, tale om inden for skatterådsmedlemmerne og skatterådsformændene, at temmelig mange af dem, der går af efter tre års forløb, vil være faldet for aldersgrænsen, og det vil sige, at ministeren får en kærkommen lejlighed til, hvis han synes det – og det håber vi – at rette op på skævhederne her.

Man må ikke være blind for, at det er første gang, man har gjort dette, efter at den nye skattestyrelseslov er blevet vedtaget, og jeg kan da godt forstå, hvis ministeren kan være lidt usikker og derfor vælger at satse på kontinuiteten, men det indebærer vel ikke, at man udelukkende ser på kontinuiteten fremover.

Jeg synes på den anden side, det er meget væsentligt, at kontinuiteten eksisterer. Jeg mener, at hvis den ikke eksisterer, kan vi let komme frem til, at det tager så lang tid at blive lært op inden for dette, at man, efter at der er gået en række år, siger: nej, vi vil ikke have dette med læge mænd mere; de arbejder ikke godt nok; lad os få lavet om på det og skiftet dem ud med professionelle. Jeg mener, de læge mænd er alt for vigtige til, at vi kan gøre det.

Der er også en anden ting, som nok kan gøre det lidt svært at gennemgå en demokratisering, for hvad er det, vi skal lægge vægten på? Skal vi lægge vægten på over hele landet som helhed, at man får en ligelig fordeling, eller skal man lægge vægten på, at amtsråd osv. kan komme med en indstilling? Det er klart, at lægger man vægten på det sidste – og det er der mange af os der er tilbøjelige til at ville gøre – bliver det sådan, at de partier, der er underrepræsenteret nu, også bliver underrepræsenteret fremtidig. Ellers skal amtsrådene virkelig bestå af meget, meget

venlige mennesker, der slet ikke ser på, hvordan de er repræsenteret.

Men som sagt, jeg mener, at vi stiltfærdigt skal snakke med skatte- og afgiftsministeren om dette, og håber også, at skatte- og afgiftsministeren er enig i, at selvfølgelig bør man søge frem til en demokratisering; hvor hurtigt den så skal gå, er vel det, det handler om.

Freddy Madsen (DKP):

Vi kan i princippet støtte det forslag, som her er fremsat af fremskridtspartiet. Det kan vi også gøre på en aktuel baggrund, idet vores amtsrådsmedlem i Århus amt for nylig har fremsendt en klage til indenrigsministeren, tror jeg det var, over den måde, man har lavet indstillingen på i Århus amtsråd, og man har så fået et venligt brev tilbage om, at det sandelig ikke var noget, som man kunne blande sig i, for amtsrådet kunne frit fastsætte den form, hvorunder man ville lave indstillingerne. Man kunne sågar lave en ren flertalsindstilling, der altså ville betyde – det er jo nok lidt for groft – at f. eks. venstre og socialdemokratiet kunne sætte sig på samtlige pladser. Det har man ikke gjort, men der er i hvert fald i den slags forhold nogle åbenbare skævheder, som vi er modstandere af. Jeg finder det ikke heldigt sådan set, at fremskridtspartiet har sagt, at det skulle ske på grundlag af de foregående folketingsvalg. Jeg kan da godt se, at der kan komme nogle problemer, hvis man holder, som man har været vant til, folketingsvalg hvert andet år. Så er det ikke så let at finde ud af, hvad det er for et folketingsvalg, der skal være gældende.

Jeg kunne tænke mig, at vi i det hele taget – og da kan ministeren nok have ret i, at det skulle have været rejst i forbindelse med ændringerne i skattestyrelsesloven – måske fik en omlægning af systemet, sådan at det i højere grad kom til at følge den kommunale ordning, vi har her i landet. Det burde være sådan, at hovedparten – jeg siger ikke alle, men hovedparten – af de poster, der her er tale om, blev fordelt på samme måde, som man efter kommunevalgene fordeler en lang, lang række andre poster i både amtskommunerne og primærkommunerne. Hvis man ser på det på den måde, synes jeg også, der er noget, der halter overordentlig meget i argu-